

שְׂיוּצָאוֹת הַחוּצָה. כִּיּוֹן שְׂיוּצָאוֹ,
הַתְּגַלְמוֹ וְנִתְקַנּוּ לְהַקְרֵא בְּהֵם
בְּאוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וּמִשׁוּם כֵּן, אֶתְּהַ כּוֹנֵנֶת
מִיִּשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׂמַגִּיעִים לְאוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁנִקְרָא אֶתְּהַ, אֲזִי הַתְּתַקְּנוּ
מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל זֶה הַתְּשׁוּקָה לְהַתְּחַבֵּר עִם
אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל שֵׁם
שְׁלָם, וְעַד שֶׁהַתְּתַקְּנוּ הַצְּדָדִים
הַלְלוּ שְׁלָה, אִינָה מִתְּחַבֵּר עִם
שְׂאָר הָאוֹתִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל שֵׁם
שְׁלָם.

וְעַל זֶה הִיא אוֹמֶרֶת בִּיפִי תְּקוּנָהּ,
מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיךָ נְרוּצָה, הָרִי הִיא
וְצָדִיקָה. הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה, הָרִי הִיא וְצָדִיקָה.
מִשׁוּם שֶׁהִיא הַתְּתַקְּנָה בִּיפִי
תְּקוּנָהּ לְהַתְּחַבֵּר, לְהִיּוֹת שֵׁם
שְׁלָם בְּחַבּוּר אַחַד. שְׂפִשְׁעוּלָה, אֲזִי
הוּא שֵׁם שְׁלָם, סוּד הַשֵּׁם יְהו"ה
אֱלֹהִים.

וְאֵם תֹּאמֶר, הָרִי כְּשִׁעוּלָה
לְהַתְּחַבֵּר, אֲזִי הִיא שֵׁם שְׁלָם
יְהו"ה, וְלֹא יוֹתֵר, אִיפֹה הוּא
הַסּוּד שֶׁל אֱלֹהִים? אֵלֶּא כְּשֶׁהַשֵּׁם
בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי נִכְלָלֶת מְעַלָּה
וּמִטָּה. לְמַעַלָּה בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה,
וּלְמִטָּה בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים, וְאֲזִי
נִשְׁלַמְתָּ בְּכֹל.

כְּתוּב (מלכים-א ב) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה
בְּרוּךְ. לְמָה נִקְרָא כֵּן? אֵלֶּא
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה - הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם
שָׁלוֹ. שֶׁהָרִי בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת כְּתוּב
סֵתֵם הַמֶּלֶךְ, וְלֹא כְּתוּב הַמֶּלֶךְ
שְׁלָמָה. אֵלֶּא הַמֶּלֶךְ סֵתֵם, עַל בֵּית
דָּוִד הוּא אָמַר. הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה -
עַל הַמֶּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ הוּא
אָמַר.

בְּרוּךְ - שֶׁהָרִי אֲזִי נְבִיעַת הַבְּרָכוֹת
לֹא הִיוּ פּוֹסְקִים לְמַעַלָּה וּלְמִטָּה.
בְּרוּךְ - שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת נּוֹבְעוֹת
מִשֵּׁם שִׁיתְּבָרְכוּ כָּל הַעוֹלָמוֹת,
וְכָל הָאוֹתִיּוֹת מֵאִירוֹת כָּל בְּחַבּוּר אַחַד, בְּשִׁלְמוֹת אַחַת.

דְּנַפְקִי, אֶתְּגַלְמוֹ וְאֶתְּתַקְּנוּ, לְאֶתְּקָרִי בְּהוּ
בְּאִינּוֹן אֶתְּוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כֵּן,
אֶתְּהַ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן דְּמָטוּ לְהִהוּא אֶתְּר
דְּאֶקְרִי אֶתְּהַ, כְּדִין אֶתְּתַקְּנוּ מִיִּשְׂרָאֵל.

וְעַל דָּא תִּיאוּבְתָא לְאֶתְּחַבֵּרָא בְּאִינּוֹן אֶתְּוֹן,
לְמַהּוֹי כּוֹלָא שְׂמָא שְׁלָים, וְעַד דְּאֶתְּתַקְּנוּ
אִינּוֹן סְטָרִין דִּילָהּ, לָא אֶתְּחַבֵּרֶת עִם שְׂאָר
אֶתְּוֹן, לְמַהּוֹי כּוֹלָא שְׂמָא (דף פב ע"א) שְׁלָים.

וְעַל דָּא אִיְהִי אֶמְרַת בְּתִיקוּנֵי שְׂפִירָהּ, מִשְׁכְּנֵי
אַחֲרִיךָ נְרוּצָה, הִיא אִיְהִי וְסְטָרָהּ. הִבִּיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה, הִיא הִיא
וְסְטָרָהּ.

בְּגִין דְּאִיְהִי אֶתְּתַקְּנַת בְּשְׂפִירוֹ תִּיקוּנָהּ,
לְאֶתְּחַבֵּרָא, לְמַהּוֹי שְׂמָא שְׁלָים
בְּחַיְבוּרָא חֲדָא. דְּכַד סְלָקָא, כְּדִין אִיְהוּ שְׂמָא
שְׁלָים, רְזָא דְשְׂמָא יְהו"ה אֱלֹהִים.

וְאִי תִּימָא, הִיא כַּד סְלָקָא לְאֶתְּחַבֵּרָא, כְּדִין הוּא
שְׂמָא שְׁלָים יְהו"ה, וְלֹא יִתִּיר, אֲזִי הוּא
רְזָא דְאֱלֹהִים. אֵלֶּא כַּד הוּי שְׂמָא בְּשְׁלִימוֹ,
כְּדִין אֶתְּפָלִילֶת עֵילָא וְתַתָּא, עֵילָא בְּשְׂמָא
דִּיהו"ה. לְתַתָּא בְּשְׂמָא דְאֱלֹהִים. וְכְדִין
אֶשְׁתְּלִימַת בְּכוֹלָא.

כְּתוּב, (מ"א ב מה) וְהַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה בְּרוּךְ. אֶמָּאִי
אִיקְרִי הַכִּי. אֵלֶּא וְהַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה,
מְלָכָא דְשְׁלָמָה דִּילִיָּה. דְּהִיא בְּכַמָּה אֶתְּרֵי כְּתוּב
הַמֶּלֶךְ סֵתֵם, וְלֹא כְּתוּב הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה. אֵלֶּא
הַמֶּלֶךְ סֵתֵם, עַל בֵּית דָּוִד קָאמַר. הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה,
עַל מְלָכָא דְשְׁלָמָה דִּילִיָּה קָאמַר.

בְּרוּךְ, דְּהִיא כְּדִין נְבִיעוֹ דְּבְרָכָאן לָא הוּוּ פְּסָקִין
עֵילָא וְתַתָּא. בְּרוּךְ, דְּכָל בְּרָכָאן נְבִיעִין
מִתְּתִין, לְאֶתְּבָרְכָא כָּל עַלְמִין, וְכָל אֶתְּוֹן
אֶתְּנַהֲרִין, כְּלָהוּ בְּחַבּוּרָא חֲדָא, בְּשְׁלִימוֹ חֲדָא.

וְכָל הָאוֹתִיּוֹת מֵאִירוֹת כָּל בְּחַבּוּר אַחַד, בְּשִׁלְמוֹת אַחַת.

וְאִזּוּ יִרְשׁ הַשֵּׁם הַזֶּה אֶת הָאֹת
הַאֲחֻרֹנָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
לְהִקְרֹא אַף כִּף בְּרוּךְ, שְׁכָתוּב (שם
ה) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי וְכוּ' דָּוִד אָבִי.
שֶׁבְאֲשֶׁר נִקְרָא בְּרוּךְ, אִזּוּ הַכֹּל הוּא
שֵׁם שֶׁלם פְּרָאוֹי, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת
מִתְבָּרְכִים מִתּוֹךְ מְקוֹר הַחַיִּים.
וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא מַעְלָה וּמִטָּה.
לְפַעֲמִים לְמַעְלָה, וּלְפַעֲמִים
לְמִטָּה. אֲשֶׁרִיכֶם הַעֵם הַקְּדוֹשׁ,
שְׁסוּדוֹת קְדוּשִׁים עֲלוֹנִים הַתְּגַלוּ
לָכֶם.

בְּאֲשֶׁר מִתְחַבְּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, אֲזִי ו' יוֹרֶדֶת
לְהַמְשִׁיךְ אֶת ה' מִמִּטָּה לְמַעְלָה,
לְהִיּוֹת חֲבוּר אֶחָד, וְאִזּוּ הָאוֹתִיּוֹת
שֶׁל אֶלְפָּא בִּיתָא יוֹרְדוֹת וְעוֹלוֹת.
א' יוֹרֶדֶת אֶל ת' לְהַמְשִׁיכָה אֵלֶיהָ,
שִׁיתְחַבְּרוּ אֵלָיו תּוֹךְ אֵלָיו. ב' עוֹלָה
לְש' מִמִּטָּה לְמַעְלָה, שְׁהָרִי
נִמְשָׁכָה מִמִּטָּה, וְרוֹצֵה לְהִתְחַבֵּר
עִם בְּעָלָה.

א' הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת ו', שְׂרוּצָה
לְהַקִּים אֶת הַכֹּפֶלֶה בְּשִׁירִים הֶלְלוּ
שֶׁהִיא מְעוֹרֶרֶת מִמִּטָּה, כְּשֶׁהִיא
מִתְקַשֶּׁטֶת, וְנוֹתֵן לָהּ יָד
לְהַמְשִׁיכָה אֵלָיו, וְהָאוֹתִיּוֹת
שֶׁמְחֹת זֹו לְזֹו. בְּשַׁעָה שֶׁהִיא
אוֹמֶרֶת אֵלָיו מְשֻׁכְנִי, אֲזִי א'
שֶׁהוּא ו', יוֹרֶדֶת אֶל הַת'
לְהַמְשִׁיכָה אֵלֶיהָ.

וּבְשַׁעָה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת אַחֲרֶיךָ
נְרוּצָה, עוֹלָה ב', וְרוּצָה אַחֵר ש',
שֶׁהִיא ו'. וְאִזּוּ הִיא נִכְנָסֶת לְתוֹךְ
חֲדָרֵי הַמְּלָךְ, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ נִקְדוֹת,
וְהַחֲדָרִים, וְהַאֲכֻסְדְּרוֹת לְתוֹךְ
הַחֲדָרִים, זֹו הִיא הָאוֹת ש', שְׁלֹשׁ
נִקְדוֹת וְהַאֲכֻסְדְּרוֹת לְפָנִים.

וּבְשַׁעָה שֶׁאוֹמֶרֶת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
בָּךְ, בָּאָה ג' לְהַתְדַבֵּק בְּאוֹת ר',
שְׁהָרִי אִזּוּ שְׁמַחָה וְרוּצוֹן בְּעֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, שֶׁנִּשְׁתַּלְמּוּ בְּאוֹת
ג', וְהָאוֹת ר' מִתְגַּלִּית אֵלָיו, לְטַל
מִמֶּנּוּ בְּלִי בּוֹשָׁה כָּלֵל. וְהוּא
לְהַדְבִּק בָּהּ וּלְהַרְיֵק בָּהּ בְּרוּצוֹן.

וְכַדִּין, יִרְתָּא שְׁמָא דָּא, אֶת בְּתָרְאָה דְּבִשְׁמָא
קְדִישָׁא, לְאַתְקָרִי אוּף הָכִי בְּרוּךְ.

דְּכַתִּיב, (שם ח טו) בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי וְכוּ' דָּוִד אָבִי.

דְּכַד אַתְקָרִי בְּרוּךְ, כְּדִין כּוּלָּא אִיהוּ שְׁמָא
שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת, וְכֹל עֲלָמִין אַתְבְּרָכָאן
מִגּוּ מְקוּרָא דְחַיִּי. וּשְׁמָא דָּא, אִיהוּ עֵילָא
וְתַתָּא. לְזַמְנִין לְעֵילָא, לְזַמְנִין לְתַתָּא. זְכָאִין
אַתּוּן עֲמָא קְדִישָׁא, דְּרִזִּין קְדִישִׁין עֵילָאִין
אַתְגַּלְיִין לָכוּ.

כַּד מִתְחַבְּרִין אַתּוּן דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, כְּדִין ו'
נְחִית לְאַמְשָׁכָא ה', מִתַּתָּא לְעֵילָא, לְמַהוּי
חִיבּוּרָא קְדָא, וְכַדִּין אַתּוּן דְּאַלְפָּא בִּיתָא
נְחִתִּין וְסֻלְקִין. א' נְחִתָּא לְגַבִּי ת', לְאַמְשָׁכָא
לָהּ לְגַבִּיָּה, לְאַתְחַבְּרָא אֵלֶיךָ גו' אֵלֶיךָ. ב' סֻלְקָא
לְגַבִּי ש', מִתַּתָּא לְעֵילָא, דְּהָא אַתְמְשָׁכַת
מִתַּתָּא, וּבְעֵיָא לְאַתְעַטְרָא בְּכַעָלָה.

א רְזָא דָּאֵת ו', דְּבַעֲי לְאַקְמָא לְכֹלָה, בְּאַלִּין
שִׁירִין דְּאִיהִי אַתְעַרַת מִתַּתָּא, כַּד אִיהִי
מִתְקַשֶּׁטֶת. וְיַהִיב לָהּ יָדָא לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְגַבִּיָּה,
וְאַתּוּן חֲדָאִין דָּא לְגַבִּי דָּא. בְּשַׁעָתָא דְּאִיהִי
אַמְרַת לְגַבִּיָּה מְשֻׁכְנִי, כְּדִין א' דְּאִיהוּ ו', נְחִית
לְגַבִּי ת', לְאַמְשָׁכָא לָהּ לְגַבִּיָּה.

וּבְשַׁעָתָא דְּאִיהִי אַמְרַת אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה, סֻלְקָא
ב', וּמְרַהֲטָא כְּתָר ש', דְּאִיהוּ ו'.

וְכַדִּין עֵילָא אִיהִי גו' חֲדָרֵי מְלָכָא, דְּאִינוּן תְּלַת
נְקוּדִין, וְחֲדָרִין, וְאַכְסְדְּרִין לְגו' חֲדָרִין, דָּא
אִיהִי אוֹת ש', תְּלַת נְקוּדִין, וְאַכְסְדְּרִין לְגו'.

וּבְשַׁעָתָא דְּאַמְרַת נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ, אַתְנָא
ג' לְאַתְדַבְּקָא בְּאַת ר', דְּהָא כְּדִין

חֲדוּא וְרוּעָא בְּעֶשְׂרִין וְיִתְרִין אַתּוּן,
דְּאַשְׁתַּלִּימוּ בְּאַת ג'. וְאַת ר אַתְפְּרַעָא לְגַבִּיָּה,
לְנִטְלָא מִנִּיהּ בְּלָא כִּיסוּפָא כָּלֵל. וְאִיהוּ
לְאַתְדַבְּקָא בָּהּ, וּלְאַרְקָא בָּהּ בְּרוּעָא.

בשעה שהיא אומרת נזכירה דודיך מיין, נזכרת שהרי הערלה באה לתוך אותם ההמונים לערבב שמחתה, כדי לטל חלק בשמחת הקדש. וכשהיא רואה אותו, שאוחזו הטמאה בשפולי המקדש, אזי היא מקטינה את עצמה, כדי לתת לו תמצית דחוקה ונסתרת, כמו שנזכר מתוך האבן. ואז ד' נותנת לאות ק', והאות ק' מתפשטת בשמחה, לטל חלק מתוך המקדש.

ועל שהפלה הזו היא קדושה, לטמאה אין לה לתת, עושה עצמה ד', כמי שלא נוטל בתוכה כל פך, והיא עניה, וכך צריך. וסימנה - (בראשית מב) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. שאתם בשבע ובעשר, הרי רשעי הארץ אצלכם. הראו עצמכם עניים ורעבים. ועל זה מראה עצמה בשמחה, ד'.

בשרואה, רשע זה האות ק', שמתפשטת כמו שנחש פושט את זנבו, ומחזיק אותה בשמחה, לינק מן המקדש, שאז הוא מזדמן לערבב את השמחה בכל מקום שרואה אותה.

ועל פן, בכל מקום של שמחה יש להרבות צבאות, כדי שלא יוכל לקטרג, וכך בכל מקום של אכל יש להרבות צבאות, שהרי הוא שם, שאין יכול לקטרג, וישברו פחו.

בשעה הזו אומרת מישרים, ומזכירה אות אחת מאותם מישרים. אז יוצאת אות הנזב החזק שמתפשט למטה חמשים אמה. כמו שאותו המקום שהמן נתלה בו, וזו היא האות י'. פיין שהנחש הזה זוקף עיניו, ורואה את אותה התליה שבאה, אז נפרד מתוך המקדש, ובורח.

והכלה יוצאת אל אהובה, ומעברת מהאות ד', ונכנסת

בשעתא דאיהי אמרת נזכירה דודיך מיין, אינך דהא ערלה אתיאי גו אינון אוכלוסין, לערבבא חדוהא, בגין למיטל חולקא בחדווא דקודשא. וכד איהי חמת ליה, דאחיד מסאבא בשיפולי מקדשא, כדין איהי אזעירת גרמה, בגין למיהב ליה תמצית דחיק וסתים, כמה דנביע מגו אבנא. וכדין ד' יהיב לאת ק', ואת ק' אתפשט בחדווא, לנטלא חולקא מגו מקדשא.

ועל דכלה דא קדישא איהי, למסאבו לית לה למיהב, עבידת גרמה ד', כמאן דלא נטיל בגווה כל פך, ואיהי מספנא, והכי אצטריך. וסימניה, (בראשית מב א) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. דאתון בשבעא ובעותרא, הא חייבי ארעא גבייכו, אחזו גרמייכו מספנין וכפינין. ועל דא אחזיאת גרמה בחדוה, ד'.

בר חמת, חייבא דא את ק', דאתפשטא פנחש דפשיט זנביה, ואתקיף ליה בחדווא, לינקא מן מקדשא, וכדין איהו אזדמן לערבבא חדוה, בכל אתר דחמי לה.

ועל דא, בכל אתר דחדווא, אית לאסגאה חילין, בדיל דלא יכיל לקטרגא. וכל בכל אתר דאבלא, אית לאסגאה חילין, דהא איהו תמן, דלא יכיל לקטרגא, ויתברון חיליה.

בשעתא דאיהי, אמרת מישרים, ואדפרת את חד מאינון מישרים. כדין נפקת את תקיף זנבא פשיט לתפא, חמשין אמיין. פגוונא דההוא אתר, דהמן אזדקף ביה, ודא איהי את י'. פיין דזקיף האי נחש עינוי, וחמא להאי זקפא דאתי, כדין אתפרש מגו מקדשא, ועריק.

וכלה נפקת לגביה דרחימה, ואתעברת מאת